

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lie.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 2962 E. ex 1928.

PARTEA OFICIALĂ.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Se atrage luarea aminte asupra dispozițiilor cuprinse în statutele Fondului preoțesc de ajutorare, în înțelesul cărora în fiecare biserică din eparhia noastră se poartă anume pentru acest fond un tas odată pe an, la sfta serbătoare a Pogorîrii Duhului Sft.

Venitul acestui tas se încasează prin oficiile protopresbiterale și se înaintează la consiliul eparhial, cel mult până la 1 Iulie.

Comunele bisericesti aparținătoare protopresbiteratului Caransebeș depărtează banii încasați cu acest tas, direct Cassei diecezane.

Caransebeș, la 12 Mai 1928.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Serbători religioase – serbători naționale.

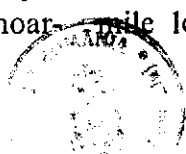
Creatorul acestei lumi și al omului, în înțelepciunea sa cea nemărginită a statorit, ca ziua cea îndată următoare celor șase zile de muncă, să fie cinstită prin odihna întregii sale făpturi. Biserica cea credincioasă descoperirilor celor supra firești, a perpetuat în poruncile sale cuvintele Bibliei: „și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a sfințit-o pe ea”... (Fac. 2, 3) zicând, „adu-ți aminte de ziua domnului, ca s’o cinstești pe ea!” Intemeindu-și, acum noăsprezece secole, împărăția sa pământească, Iisus Christos, prin moar-

tea Sa pe Cruce și scularea Sa cea de a treia zi, privilegiul aderenților Săi așezarea serbătoarei „Patimei și Invierii Domnului”. Celelalte serbători din răstimpul celor cincizeci de zile toate formează o minunată cunună în jurul sfințelor Paști. La anumite alte zile fixe, invariabil se serbătoresc, an de an, împrejurări din viața Omului-Dumnezeu.

Pe lângă aceste serbători și în fondul lor cel dumnezeesc, s’au încrustat cu timpul serbători întru cinstirea Maicei lui Dumnezeu și zile de-ale sfinților celor bineplăcuți Lui, cari sfinți, prin faptele lor și prin viața lor neprihănită și în bine pilduitoare, au dobândit darul de a sta în nemijlocita apropiere a Tronului ceresc.

Invățătura Bisericii noastre afirmă, că serbătorile sfinților sunt instituite pentru a comemora ziua nașterii lor; căci deși în realitate acele zile ale anului cuprind data morței lor pământești, ele sunt momentul în care sfinții săi au pătruns, prin pedestalul faptelor lor, în cetățile nemuririi.

Și toate aceste, mărunte, dar înălțătoare cadre ale timpului, cuprinse într’un răsărit și un apus al soarelui și presărate pe orizonturile largi ale anului, serbătorile împărătești și ale sfinților sunt menite să țină mereu în lumină conștiința creștină, ca adorațiune adâncă să reflecteze ea asupra Domnului puterilor înconjurat, în înălțimile sale austere, de ceata celor îndreptățiți la venerațiunea noastră!... În zilele de serbătoare, credincioșii își umplu casele sufletului lor de duh și de lumină; în biserici inițiale lor primesc merindea nestrucăciunii; ținuta

lor acolo și acasă și peste tot în aceste zile este mai gravă, mai solemnă. Omul îmbracă haină albă și curată, arătând și în acest chip, armonia dintre sufletul cel dispus către sfințenie și corpul investit în sărbătorească îmbrăcăminte; cu trup și suflet curat petrece el ziua Domnului! Serbătorile sunt deopotrivă necesare trupului și sufletului omenesc, deacea ambele aceste părți onorează cuvenit așezarea lor. Ele sunt niște stațiuni; „oaze, sau pajiști fermecătoare“, cum potrivit le numește P. S. Sa Episcopul nostru — în care călătorul de pe această lume își înviorază puterile Sale istovite de muncă. Pe cât sunt deci bine venite aceste stațiuni, pe atât de necesare sunt ele. Corpului îi este cuvenită odihna — îpe care legile civile încă se străduiesc să o asigure, iar sufletului îi este posibil să păstreze un tainic contact momentan cu originile sale supralumești.

Paralel și concomitent cu serbătorea Duminicii și a celorlalte praznice și serbători instituite de organul cel văzut al lui Christos, de Biserica lui, mai sunt, în cursul anului, așa zisele *serbători naționale*.

Ca și istoria economiei divine, istoria fiecărui popor înregistrează în viața sa întâmplări și fapte, care depășind măsura celor obicinuite și zilnice întâmplări se ridică la un nivel epocal, de unde lase urme ce veacuri peste veacuri storc admirația urmașilor lor. Și nu este vorba numai de poporul nostru, al cărui trecut este bogat în fapte nemuritoare ci în general, neamurile toate au asemenea serbători naționale. Aceste serbători amintesc, evenimente mari, importante care, cum am spus, se mențin la un înalt grad istoric și care *înfruntând* tendința destructivă a timpului, caută să servească de mărețe exemple poporului care le *cultivă*.

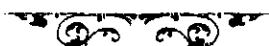
Poporului care le cultivă. Căci este constatat, că de pildă o știință, cu cât mai puțin se exercită, cu atâta mai îndată se uită; iar poporul care nu are cultul mărețelor evenimente naționale, este sărac în exemple frumoase și sărac în atari comemorări. Evenimentul se păstrează un timp, memoria lui se perpetuiază la câteva generații prin tradiție orală sau chiar prin mecanica buchizare din școală, dar fără o cultură intensă și sistematică se oflește și pierd din

amintiri precum se oflește o floare din glastră pe care grădinarul nu o scoate la aer și la lumină!...

Serbătorile naționale sunt tot atâtea fericite ocaziuni, când patrioții fii ai neamului pot mai dinadins să reîmprospăteze — retrăind o oarecare durată de timp — toată pagina întâmplărilor pe care singuri le-au trăit, sau transportându-se în situația eroilor acelor zile mari, să lase sufletului lor întreaga emoție a momentelor de seamă epocală! Iar dacă an de an retrăești aceste clipe de emoție generală, te obicinuești a le avea și le înrădăcinezi în suflet întocmai cum se înrădăcinează în memoria elevului o lecțiune bine învățată. Și ce altceva sunt aceste serbători decât o eminentă școală de patriotism sau iubire de țară?! Ce alt sentiment cultivă ele, decât sentimentul de solidaritate cu pământul acestei țări, cu istoria lui, cu generațiile lui din trecut, din prezent și viitor, cari toate la un loc alcătuiesc poporul acesta; urmărind — pe seama lui — un viitor demn de menirea-i istorică! Da, serbătorile naționale sunt orânduite să cultive sentimentul național pentru menținerea mereu trează a conștiinței naționale. În măsura în care se respectă aceste orânduirii — tot așa de sfinte ca și cele ale bisericii, într'atâta vitalitatea unui popor este puternică.

Este laudabil și îmbucurător zelul de a respecta și formal, prin participare la partea lor — așazicând profană, la manifestări și aclamări, dar atât nu este de ajuns. Nu, căci precum Paștile Domnului nu se sfințesc prin roșirea ouălor, iar serbătorile toate nu în aburul bucătăriei trebuie să se deosebiască de celelalte zile ale anului, tot așa zilele de serbătoare națională nu în mărimea panglicilor tricolore sau în alte mărunțișuri de formă consistă.

Să le cinstim și pre unele ca și pe celelalte cu trup și suflet curat; să nizuim a ne cultiva sentimentul religios și simțul național, cimentându-le și concretizându-le în faptele noastre de toată ziua. Aceasta este postulatul acestor zile și porunca Celui ce a zis: „Dă Cesarului cece sunt ale Cesarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu!“ (Matei 22, 81.)

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeşului perioada XX, sesiunea II-a convocată la Caransebeş pe Dumbrăva Samarincii, 13 Maiu 1928.

ŞEDIŢA II.

Ținută Luni în 14 Maiu 1928 orele 10 din zi.

Preşedinte: Prea S. S. Dl Episcop eparhial **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar: **Dr. Iosif Ieremia.**

24. Prea S. Sa D-I Episcop diecezan anunță, că în urmă hotărârii din sedința anterioară, a trimis telegramă omagială adresată M. Sale Regelui Mihai I.

Se ia la cunoștință, iar textul telegrammei se alătură la protocol sub C.

25. Comisiunea petiționară prin raportorul său Dr. Virgil Budințianu referă asupra cererilor de concediu intrate în biroul adunării eparhiale.

Comisiunea găsiind cererile de concediu motivate, propune, iar

Adunarea eparhială acordă concediu pe întreaga durată sesiunii prezente membrilor: Ioan Penția, Dr. Mihai Gropșianu, Dr. Iosif Popoviciu, Dr. Pavel Liuba, Dr. Vasile Loichița, Dr. Aurel Lovac, Constantin Diminescu, Dr. Octavian Jucu, și Simion Ionaș.

26. Comisiunea verificătoare, prin raportorul său Dr. Virgil Budințian, referă asupra alegerilor suplimentare preoțești din cercul II Logoj și cercul XVIII Mehadia.

Actele fiind în ordine, comisiunea propune, iar

Adunarea eparhială verifică alegerea membrului Dr. Aurel Mihaescu în cercul II preoțesc Logoj și alegerea membrului Mihail Costescu în cercul preoțesc XVIII Mehadia.

27. Acelaș raportor referă asupra alegerii unui membru mirean în cercul XVIII Mehadia, atăcat prin protest de către George Tomescu și cons. din Mehadia.

Comisiunea propune verificarea membrului ales Dr. Virgil Nemoian, avându-se în vedere, că chiar dacă s'ar lua în considerare rezultatul alegerii din comuna Mehadia, aceasta n'ar schimba întru nimic rezultatul general al alegerii.

Adunarea eparhială verifică alegerea membrului Dr. Virgil Nemoian în cercul electoral XVIII mirenesc Mehadia, iar pentru a se erua starea lucrului în ce privește cuprinsul protestului lui George Tomescu și Consoții și a aplica eventualele sancțiuni convenite, se transpune întregul dosar consiliului eparhial.

28. Acelaș raportor referă asupra alegerii a doi membri mireni în cercul electoral XIV Recița și a unui membru mirean în cercul electoral XX Satul-nou. Alegerile fiind în ordine comisiunea propune, iar

Adunarea eparhială verifică pe membrii Ioan Marila și Dănilă Ilișescu, aleși în cercul electoral XIV Recița și membrul Nicolae Șofariu în cercul XX Satul-nou.

29. Comisiunea bisericească, prin raportorul ei Ioan Geția referă asupra raportorului general al Consiliului eparhial secția administrativ-bisericească pe anul 1927 și propune

I. În general:

„Raportul se ia la cunoștință și se aceluie la protocolul sub D.

II. În special:

1. Adunarea eparhială întrunindu-se acum pentru prima dată după trecerea la cele vecinice a Regelui desrobitor de neam Ferdinand I., — dând expresiune durerii ce o simte pentru ieșirea lui din această viață, își aduce aminte cu multă grație, că grația Lui Regească a sancționat Legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române.

Smeriți și îndurerăți ne închinăm spiritului și memoriei Lui, rugând pe atotputernicul Dumnezeu să-L învrednicească de fericirea cerească.

2. Totodată, Adunarea eparhială pătrunsă de sentimentele de loialitate și supunere ce pururea a nutrit, poporul nostru dreptcredincios față de persoana sacră a monarhului, depune omagiile sale la treptele Prea Înaltului Tron al noului Monarh, Maiestatea Sa Regele Mihai I., dorindu-i viață îndelungată și senină, domnie fericită și glorioasă.

3. Adunarea eparhială identificându-se cu aprecierea făcută în raportul general asupra activității laborioase a protopresbiterilor Ioan Pepa și Dr. George Popoviciu, prin ridicare își exprimă adânc simțita durere pentru pierderea îndurată și declară vacante locurile lor de consilieri onorifici în secția administrativ-bisericească, având a se întregi prin alegere.

4. Adunarea eparhială luând cu plăcere cunoștință de întemeierea fondului „Dr. Iuliu Marcu“ de 20.000 Lei, făcută de către părinții acestuia: învățătorul pensionat Ioan Marcu și soția sa Iuliana, exprimă întemeitorilor mulțumitele sale.

5. Chestiunea concubinatelor fiind în acelaș timp și o chestiune de stat Veneratul Consiliu eparhial se învită, să intervină la locurile competente, pentru luarea măsurilor convenite și sprijinirea organelor bisericești în combaterea și în deosebi în împedecarea lătririi concubinajului mai ales că în unele părți, acest flagel s'a în stăpânit în măsură mare chiar și între minori.

6. Datele statistice: a) referitoare la fluctuațiunea clerului și a poporului mirean,

b) La comunele bisericești parohiale și persoanele preoțești,

c) La numărul parohiilor și protopresbiteratelor vacante,

d) La biserici și case de rugăciuni,

e) La numărul preoților răposați în cursul anului 1927.

f) La numărul actelor intrate, rezolvate, sau restante,

g) La despărțiri ierarhice și

h) La Academia (Institutul) teologică, se i-au la cunoștință,

7. Cu privire la ajutoarele acordate comunelor noastre bisericești, din partea Județului Timiș-Torontal, își exprimă din nou mulțumita sa On. Prefecturi a județului Timiș-Torontal și conducătorului ei d-l Prefect Dr. Iuliu Coste precum și colaboratorului său d-lui Valeriu Boleanțu.

Dupăce iau parte la discuție membrii Patrichie Râmneanțu și Dr. Ioan Jianu, Dr. George Dobrin, cere să se declare ședința secretă. Prezidiul conzultând adunarea, declară ședința de secretă. Redeschizându-se ședința publică, dupăce iau parte la discuție membrii Iuliu Vuia, Nicolae Șofariu și dupăce Inaltul prșediu dă unele lămuriri, se închide discuția asupra raportului general și se decide :

1. In general :

„Raportul se ia la cunoștință și se ac-lude la protocolul sub D.

2. In special :

Apunarea eparhială intrunindu-se acurna pentru prima dată după trecerea la cele vecinice a Regelui desrobitor de neam Ferdinand I, — dând espreșiune durerii ce o simte pentru ieșirea lui din această viață își aduce aminte cu multă grațitudine, că grația Lui Regească a sancționat Legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române.

Smeriți și îndurați ne închinăm spiritului și memoriei Lui rugând pe a tot puternicul Dumnezeu să-l învrednicească de fericirea cerească.

Totodată, Adunarea eparhială, pătrunsă de sentimentele de loialitate și supunere ce pururea a nutrit, poporul nostru dreptcredincios față de persoana sacră a Monarhului, depune omagiile sale la treptele Prea Inaltului Tron al noului Monarh, Maiestatea Sa Regelē Mihai I dorindu-i viață îndelungată și senină, domnie fericită și glorioasă.

Adunarea eparhială identificându-se cu aprecierea făcută în raportul general asupra activității laborioase e protopresbiterilor Ioan Pepa și Dr. George Popovici, prin ridicare își exprimă adânc simțita durere pentru pierderea îndurată și declară vacante locurile lor de consilieri onorifici în secția administrativ-bisericească având a se întregi prin alagere.

Adunarea eparhială, luând cu plăcere cunoștință de întemeierea fondului „Dr. Iuliu Iuliu Marcu“ de 20.000 Lei făcut de cătră părinții acestuia: învățătorul pensionat Ioan

Marcu și soția sa Iuliana, esprimă întemeitorilor mulțumitele sale.

Chestiunea concubinatelor, fiind în acelaș timp și o chestiune de stat, Veneratul Consiliu eparhial se invită, să intervină la locurile competente, pentru luarea măsurilor cuvenite și sprijinirea organelor bisericești în combaterea și îndeosebi în împedecarea lățirii concubinajului mai ales, că în unele părți acest flagel s'a instăpănit în măsură mare chiar și între minori.

Datele statistice referitoare la fluctuațiunea clerului și a poporului mirean :

b) La comunele bisericești parohiale și personale preotești.

c) La numărul parohiilor și protopresbiterilor vacante.

d) La biserici și case de rugăciuni.

e) La numărul preoților răposați în cursul anului 1927.

f) La numărul actelor intrate, rezolvite sau restante.

g) La despărțiri ierarhice.

h) La institutul teologic, se iau la cunoștință.

Cu privire la ajutoarele acordate de Prefectura județului Timiș-Torontal comunelor noastre bisericești, se exprimă din nou mulțumită Onoratei Prefecturi și conducătorului ei D-l Prefect Iuliu Coste, precum și colaboratorului său Dr. Valeriu Boleanțu.

30. Acelaș raportor referează asupra arătării lui Dimitrie Miheuțiu din Coștei contra preotului Eugen Suredșan de acolo și la propunerea Comisiei

Arătarea se transpune Consiliului eparhial, spre competență rezolvare.

După aceasta, fiind timpul înaintat și anunțându-se proxima ședință pentru orele 4 p. m. ședința prezentă se închide.

Președinte:

Dr. Iosif Tr. Badescu
Episcop diecezan.

Notar:

Dimitrie Sgăvêrdia
Director eparhial.

Momente din viața lui Iosif fiul lui Israil.

Preotul Sinesiu Bistreanu.

II. Iosif în școala vieții.

Iosif, fiul cel alintat, cel desmierdat al bătrânului Iacob, e smuls din brațele părintești atât de iubitoare și devine rob, unealta stăpânului fără voință și fără dorință.

„Ismailtenii au dus pe Iosif în Egipt și l-au vindut lui Putifar, mai marele curții Faraonului“.

Putifar, atras de frumusețea și vigoarea tinerului, îl cumpără și e dus la curtea noului stăpân, având îndatorirea de a ține în curățenie curtea și grajdurile bogatului Putifar. Intrând în curte vede edificiile întinse, acareturi, odăi cu multă măreție împodobite și mințea lui naivă și neobișnuită cu așa ceva, stă aiurită; căci era surprinzător pentru tinerul obișnuit cu cortul părintesc și cu traiul de păstor și că era dedat cu liniștea ce i-o îmbia codrul și câmpia, crescut între turme de oi și mieluși, — și acum să se obișnuiască cu viața saturată de sbucium a unui oraș mare, reședința Faraonilor. Iosif, copilul liber de odinioară — peste voința proprie — devine rob, fără voință liberă, fără drept de plângere, înjugat la munca grea și deositoare, ascultând porunci severe și adesea sbuciuat de superiori, vorbindu-i-se într-o limbă străină și pe carea n'o pricepea: credea, că va trebui să sucumbă, inima i-se sfâșia, iar noaptea cu ochii deschiși se sbuciuma de dorul părinților... și a fraților, cari l-au adus în starea aceasta deositoare.

Intr'o țară îndepărtată n'avea chip de scăpare și se socotea însuși de mort, ceea-ce și-o doria mult, dar el sermanul nu știa, că astfel e școala vieții.

Deși desnădăjduit, totuși nu uitase de Dumnezeu, pe carele îl ruga neconținut să nu-l părăsească.

„Și Dumnezeu era cu Iosif. Și Iosif a aflat har înaintea Domnului său și a plăcut lui. Și Putifar a pus pe Iosif peste casa sa; și toate, câte avea el le-a dat pe mâna lui Iosif. Și Dumnezeu a binecuvântat casa Egipteanului pentru Iosif“.

Iosif devenit rob, se considera cel mai nenorocit om, dar rugându-se lui Dumnezeu și onest fiind și cu credință, Dumnezeu e cu dânsul și câștigă încrederea lui Putifar, devine mai marele robilor și e ridicat în cinste deosebită așa, că întreaga casă, cu acareturile, moșiile întinse, ba și întreaga oștire, ajung sub administrația sa. Mărirea aceasta însă n'avea să fie de lungă durată căci:

„Putifar avea o soție rea. Și ea nu putea suferi pe Iosif, care era credincios lui Putifar. Și l-a pârît pe nedrept lui Putifar. Iar Putifar dând ascultare soției sale, s'a mâniat pe Iosif și l-a băgat în temniță“.

Era tiner și trumos și nevinovat și aceste însușiri dau îndemn destrănatăi neveste a lui Putifar ca să între în relațiuni de iubire; iar Iosif crescut în înțeles moral și primind din casa părintească povăța de a fi pururea onest și cu credință, nu se dimita ademenirilor frumoasei femei, ceea-ce o îndeamnă să-și răzbune. Uneltește și intrighează contra lui Iosif; iar Putifar ușor crezător, aruncă pe nevinovatul tiner în temniță.

Această nenorocire apasă greu pe acest tiner; ca dintr'o casă măreață ca lui Putifar să ajungă într'o temniță întunecoasă și mucedă și ferecat cu lanțuri grele. Să ne facem o idee vagă de situația săffletească a tinerului Iosif.

„Și Dumnezeu era cu Iosif și i-a dat lui har înaintea celui mai mare peste temniță. Și aceasta a dat temnița și pe toți cei osândiți pe mâna lui Iosif“.

Din aceste metamorfosări radicale cunoșteam voința dumnezeiască, căci cercându-l și iarăși ridicându-l voește să-și prețuiască caracterul și vrednicia. Din viața simplă și puțin pretențioasă a unui păstor de oi, devine mai marele peste casa lui Putifar, încungiurat de servi și inzeștrat cu de toate conforturile; pe deasupra i se mai îmbie și dragostea unei femei frumoase și o poziție înaltă, ca astfel să ajungă la superlativul cercării. Știa Iosif, că refuzul său la poftele stăpânei îi vor pricinui mari nenorociri și el trebuia să facă distingere între conștiința sa și credința ce trebuia să păstreze stăpânului și între norocul ce i-se ofera prin iubirea femeiei. Biruește însă curățenia sufletului său și teama de porunca dumnezeiască și preferă, ca om nevinovat, să meargă la temniță.

Intovărășiți cu frumoasa însușire a morăiei, silindune a fi cu conștiința curată, ținând la poruncile dumnezeiești — cari sunt sfințite și prin origine și prin vechime — oamenii devin mari și posterității ca eroi ai binelui. Deci să grijim, ca copiii noștri să câștige acasă exemplul de viață fără prihană și în școala temelii înțelepciunii și a temerii de Dumnezeu, și numai atunci vor deveni folositori lumii și neamului.

Devenind Iosif îndoit rob, era cucerit de amară disperare; dar rugăciunea către Dumnezeu întărește sufletul și dă celui nenorocit indemn spre purtare bună și rezistență.

Cine poate descrie fidel o închisoare sau temniță? Dar mai cu seama temnițele din vechime și păgâne! Teren subsol, umed, întunecos și saturat cu necurățenii. Intr'o astfel de temniță ajunsese Iosif și încă nevinovat. Nu disperează, dar nici nu cărtește contra destinului, că nu se lasa biruit de lașitate; știa, că singur și-a croit acest nefericit destin, avea însă ferma nădejde, că Dumnezeu e protectorul celor inocenți, și resemnat și liniștit își supoartă pedeapsa. Mai marele temniței era surprins de ținuta liniștită, demnă și onestă a acestui nou osândit, și cucerit de însușirile extraordinare ale lui Iosif îi dă însărcinarea, ca să-l ajutoreze în slujba sa. E eliberat de lanțuri, are permisiunea libertății între zidurile temniței și mulțumind ferbinte atotputerniciei dumnezeiești, se pune, cu toată ardoarea, să aline suferințele tovarășilor, a le ușura după posibilitate greutatele închisoarei, a le redeștepta conștiința și a-i îndemna să fie cu încredere în Dumnezeu.

Oare noi n'am putea urma exemplul ce ni-l oferă Iosif? Câți suntem slabi, situați, inzeștrați cu o droaie de copii, cu o femeie cicalitoare, moșnegi neputincioși și alte neajunsuri? Să disperăm deci? Nu: ci mai ales să-îmităm pe Iosif, care sub toate jurstările și bune și rele, se dovedește adevărat serv a lui Dumnezeu, întovărășit de îndelunga răbdare, în nevoi, necazuri ș. a. Și noi putem ajunge în astfel de situații, deci să-îmităm!

(Va urma.)

ȘTIRI

Locale.

Duminecă, în 13 Maiu a. c. s'a întrunit la Caransebeș, Adunarea eparhială. Solemnitatea Adunării eparhiale a început cu invocarea Duhului sfânt, făcută la sfânta liturghie, în biserica noastră catedrală. A pontificat P. S. Sa arhiepiscopul Filaret, asistat de protopresbiterii Romul G. Ancușa consilier referent eparhial, Alexandru Munteanu al Bisericii-albe, Ioan Geția al Buziașului, Mihail Costescu, nou hirotesitul protopresbiter al Mehadiei, profesorul Filip Pop, preotul Petru Bancea, diaconii episcopopești Teodor Roșca și Petru Lăețiu.

La sfârșitul serviciului divin s'a oficiat parastas pentru marele mecenat al Bisericii noastre Emanuil Gojdu și pentru toți binevoitorii sprijinitori și donatori ai Bisericii din dieceza noastră...

Umpluți astfel de frica lui Dumnezeu, carea începutul înțelepciunii este — deputații s'au întâlnit cu toții în sala de ședințe a Primăriei, unde sub prezidiul P. S. Sale Domnului Episcop Dr. Iosif Traian Badescu, prin o prea frumoasă cuvântare, s'a deschis sesiunea din anul acesta a adunărilor eparhiale.

Luni au continuat lucrările Adunării eparhiale. În ședințe și peste tot deputații din toate unghiurile eparhiei, au avut prilej nimerit, să discute mai intim, mai potrivit asupra necesităților de ordin bisericesc și religios, și să ia — totodată măsurile convenite întru nivelarea acelor trebuințe.

La sfârșitul ședinței a III-a s'au făcut următoarele alegeri: delegați la congresul național-bisericesc, *Sebastian Olariu*, protopresbiter în Făget și *Dr. Gheorghe Dobrin*, avocat în Logoj; membru în consistorul spiritual metropolitan *Dr. Iosif Ieremia*, paroh în Reșița-montană; consilier onorific în secția admin.-bisericască a Consiliului eparhial, *Sebastian Olariu* prot. în Făget și *Ioan Geția*, protopresbiter în Buziaș; consilier onorific în secția culturală, *Dr. Aurel Iorga* medic în Caransebeș și suplent în aceeași secție, *Dimitrie Popescu* prof. de teologie; membru în consistorul nostru spiritual, preotul *Romulus Novacovicu* din Bozovicu.

Marți s'au făcut verificările de protocoale prin deputații prezenți.

În numărul trecut al foaiei noastre, la știrile locale — pagina 6 — am publicat, că la serviciul divin din piața mare, în ziua de zece Maiu, a participat P. S. Sa, fără a se preciza, că „Arhiepiscopul Filaret Musta”, din cauză că s'a omis la culegerea în tipar. Facem convenita rectificare, respective complete.

Oaspe înalt în Caransebeș. Din prilejul serbărilor de inaugurarea teatrului din Timișoara, efepluite sub patronajul înaltei Regențe, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron s'a abătut și pe la Caransebeș — unde a păstorit ca episcop — cercetându-și rudele I. P. S. Sale. A sosit Marți la 10 oare a. m. și a părăsit orașul nostru seara cu acceleratul.

Atât la sosire cât și la plecare i-s'au făcut frumoase manifestațiuni.

Protopresbiter nou. P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret Musta, a binevoit a hirotesi într-un protopresbiter, în Dumineca Samarincii pe preotul Mihail Costescu preot în Eșelnie și administrator protopresbiterial al Mehadiei. Votul solemn, făcut în Dumineca din 13 Maiu în fața P. S. Sale și a credincioșilor, precum și în fața atotștiutorului Dumnezeu, este o garanță mai mult, că nu în deșert s'a pus încredere într'ansul!

Păstoriască în pace și vrednicie!

Mari serbări naționale în Turnu-Seveuin. Împlinindu-se anul acesta întâiul deceniu dela întregirea României, societatea culturală „Teatrul” dimpreună cu comitetul bibliotecii „I. G. Bibicescu” din Turnul-Severin au hotărât să aranjeze frumoase serbări, în ziua de 3 Iunie, ziua sfințelor Rusalii.

Serbările, proiectate în stil mare, vor fi patronate de însuș M. S. Regele Mihai I, care va veni însoțit de A. S. R. Principesa mamă Elena. În frumosul program s'a luat — între altele — distribuirea unui însemnat număr de biblioteci pe seama unor comune din Banat, Bucovina și Basarabia.

Mulțumită.

Ofițerii, Reangajații și trupa Cercului de Recrutare Caras, părăsind frumosul oraș Caransebeș, urmând a se stabili în orașul Oravița, noua Garnizoană a Cercului, mulțumesc călduros tuturor autorităților și populației din orașul Caransebeș precum și a celor din plașile Orșova, Teregova și Caransebeș, care de azi înainte vor depinde de Cercul de Recrutare Severin (Lugoș), pentru concursul ce ni l-au dat în decurs de 9 ani.

Regretăm foarte mult că timpul fiind prea scurt, nu putem să ne luăm rămas bun dela fiecare în parte, zicându-vă: „Rămâne-ți sănătoși!”

Comandantul Cercului de Recrutare Caras
Colonel, **Guha**

Mulțumită publică.

Ca reprezentant al corporațiilor parohiale din comuna Bogodini, în calitate de președinte al consiliului și adunării parohiale, în urma repetatelor semne de iubire față de parohia mea prin donațiunile atât de generoase din trecut îmi iau voe a exprima adânc simțita recunoștință *mult Stimatului Domn, Simeon Vișian din Slatina* pentru noul *Dar* ce se cuprinde în al treilea Clopot, care ni-l-a dăruit, având în vedere starea materială a poporului din comuna Bogodini.

Primiască adânc simțita recunoștință și făgăduiala, de a fi pururea rugător către Domnul pentru sănătatea binevoitorului donator.

Bogodini la 2 Maiu 1928.

În numele corporațiilor parohiale:

Aurel Ciulin
paroh președinte

Licitațiune minuendă.

Consiliul parohial ort. rom. din comuna Rudăria, protopresbiteratul Mehadieș, pe baza încuviințării Ven. Consiliului Eparhial din Caransebeș No. 2900 E. ex. 1928 ddo 5 Mai 1928 — prin aceasta publică licitațiune minuendă pentru acoperirea turnului Sfintei biserici din numita comună cu zinc galvanizat.

Suma de esclamare este de 80.000 Lei.

Licitațiunea se va ținea Duminică în 27 Maiu 1928, în fața sf. biserici din loc, ora 2 p. m.

Ofertanții vor depune la licitațiune vadiu de 10% în bani gata, sau în hârtii de valoare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul, fără considerare la sumă, să dea lucrările aceluia întreprinzător, în care are mai multă încredere, sau în caz contrar, va ținea licitațiune nouă.

Contractul devine obligator pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui de Ven. Consiliu eparhial, iar pentru anteprenor imediat după semnare.

Comuna bisericească nu se angajează să suporte nici un fel de spese de deplasare. Întreprinzătorul însă va suporta el toate spesele împreună cu facerea contractului.

Rudăria, la 10 Mai 1927.

Din încredințarea consiliului parohial.

Ioan Goanță
paroh

Publicațiune de licitațiune.

Consiliul parohial ort. rom. din Sîrbova, protopresbiteratul Buziaș, pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial No. 816 E. ex. 1928, escrie din nou licitațiune publică, pentru zidirea casei parohiale, cu prețul de strigare 257000 Lei.

Licitațiunea se va ținea în 24 Mai 1928 la ora 3 d. a. în școala primară din loc. Comuna bisericească pune la dispoziție materialul următor: cărămidă, var, țement, lemn de construcție, scânduri, leteți, țiglă, petriș și nisip. Celelalte toate, conform devizului, le va pune anteprenorul.

Consiliul parohial dă lucrarea aceluia, în care are mai multă încredere.

Anteprenorul va depune 10% vadiu în bani gata sau hârtii de valoare.

Comuna bisericească nu plătește spese de deplasare. Planul cu devizul și condițiile de zidit se pot vedea la Oficiul parohial din Sîrbova.

Sîrbova, din ședința Consiliului parohial ținută la 13 Mai 1928.

Emanuil Pîrtea
preot, președinte

Publicațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consistoriu diecesan din Caransebeș ddo 16 Februarie 1925 Nr. 761 E. ex. 1925 se publică licitațiune minuendă pentru facerea a două rânduri de scaune pentru bărbați în sf. biserică ort. rom., din Satul-nou, care se va ținea Duminică în 10 Iunie 1928 la 11 ore a. m. în sf. biserică.

Prețul de esclamare este de 9000 (Nouămiiidinari) pentru 30 scaune. Specificarea de spese și condițiunile de licitare se pot vedea în ori care zi la Oficiul parohial din loc. Reflectanții vor avea să depună ca vadiu 10%

din prețul lucrării în bani gata, sau hârtii de valoare acceptabile.

Se observă, că comuna bisericească își rezervă dreptul a încredința lucrarea aceluia întreprinzător, în care are mai multă încredere fără de considerare la oferta făcută, eventual nu primește nici o ofertă și că nu rebonifică celor ce iau parte la licitațiune nici un fel de spese.

Spesele contractului și timbre le va suporta întreprinzătorul.

Satul-nou, din ședința comitetului parohial ținută la 22 Aprilie 1928.

Pavel Gașpar m. p.
preș. com. par.

Vasile Gavrilă m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Murgu*, protopresb. tract.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 710 Port. 1927.

Publicațiune de licitațiune.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 16427/1926 efectuându-se execuțiunea la 12 Septembrie 1927 în favorul următoarei Firme Carol Rottmann și Comp din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri din Caransebeș pentru suma de Lei 8400 bani — capital și acces mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 16.000 Lei — bani și anume: 1. un cal roșu, 2. un cal negru, 3. un butoi de 300 litri se vor vinde prin licitațiune publică. Deci în urma decisului Nr. 5820/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretensiunilor de 8400 Lei — bani capital cu 12% și interese din 16 Octomvrie 1926 și spesele de 3427 Lei — bani stăvrite până în prezent, se fixează termenul de licitațiune **pe ziua de 1 Iunie 1928 la orele 5 p. m. comuna Bucosnița la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor car vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitațiune și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Maiu 1928.

Portărel **M. Guran.**

Local de prăvălie din casa diecezană Nr. 478 str. Episcop

Popasu — în care este de prezent prăvălia ciasornicarului F. Grochowina — se dă în chirie începând cu ziua de 1 Iulie 1928.

Ofertele în scris se vor înainta până inclusiv 29 Mai 1928 Consiliului eparhiei ort. rom. a Carnsebeșului, care consiliu și-a rezervat dreptul de a decide liber asupra ofertelor.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 236 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4702/1927 efectuându-se execuțiunea la 16 Martie 1928 în favorul următorului Alexandru Polák din Ohababistra reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 1269 bani — capital, și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 5800 Lei — bani și anume: 1. Una iapă roșie, 2) un cal roșu, 3) una cadă mare, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Nr. 1776/1928 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretenziunilor de 1269 Lei — bani capital, cu 12% interese din 9 August 1927 și spesele de 1007 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 31 Maiu 1928 la orele 10 a. m. în comuna Ohababistra la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Maiu 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 248 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5740/1927 efectuându-se execuțiunea la 14 Martie 1928 în favorul următorului Traian Jompan din com. Marga reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 3403 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: 15 oi albe de 3—4 ani se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Nr. 1790/1928 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 3403 Lei — bani capital, cu 12% interese din 16 Septembrie 1927 și spesele de 1807 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 31 Maiu 1928 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și încaz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Maiu 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 247 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5741/1927 efectuându-se execuțiunea la 14 Martie 1928 în favorul următorului Traian Jompan din comuna Marga reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 3312 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 13,500 Lei — bani și anume: 1. Una vacă roșu cu alb, 2. una junincă de un an, 3. doi cai se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Nr. 1785/1928 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 3312 Lei — bani capital, cu 12% interese din 16 Septembrie 1927 și spesele de 1871 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 31 Maiu 1928 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Maiu 1928.

Portărel: **M. Guran.****Mulțumită publică.**

Cu tristul prilej al trecerii din viață pe neașteptate a mult iubitei noastre soții, mame, soacre, bunice mătușe și cumnate

Preoteasa SOFIA MUNTEAN

mulțumim tuturor, cari prin condoleanțele lor ne-au mângăiat și întărit în durerea noastră mare.

Mulțumim îndeosebi: On. cler slujitor, Domnilor învățători din jur, prietenilor, cunoscuților, precum și întregii comune, care a binevoit a lua parte la ultimul onor pământesc, dat neuitatei noastre defuncte.

Bolvașnița, la 16 Mai 1928.

Familia Muntean.